

СПЕЦИФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У дослідженні проаналізуємо специфічні особливості політичної комунікації. Ми дослідимо її функції і підфункції, а також на які блоки вони поділяються. Розглянемо характер комунікації його риси, структуру, дві сторони та як їх розрізнити. Визначимо специфіку змісту.

Ключові слова: політична комунікація, політичний дискурс, функції, характер

Abstract

In this article, we will learn about the peculiarities of political communication. We will consider its functions and sub-functions, as well as the blocks into which they are divided. We will consider the nature of communication, its features, structure, two sides and ways to distinguish them. Let's define the specifics of the content

Keywords: political communication, political discourse, functions, nature

Вступ

Політична комунікація є надзвичайно актуальною, оскільки вона відіграє важливу роль у формуванні та забезпеченні функціонування сучасних політичних систем. Її значення полягає в тому, що вона сприяє передачі інформації між політичними акторами та громадянами, впливає на формування громадської думки, а також визначає стосунки між різними соціальними групами. Політична комунікація є не лише засобом обміну ідеями, але й ефективним інструментом для здійснення політичних стратегій, забезпечення легітимності влади та розвитку демократичних процесів у суспільстві. У відкритому інформаційному середовищі сучасного світу політична комунікація є ключовим фактором у сприйнятті та розумінні політичних подій, а також у взаємодії між владою та громадянами [1, с.15].

Мета дослідження: вивчення специфічних особливостей політичної комунікації, дослідження її функцій, підфункцій та блоків. Також вивчення характеру комунікації його структури, рис, сторін та як їх розрізнити. Визначення специфіки змісту.

Виклад основного матеріалу

Функції політичного дискурсу підпорядковані єдиному «закону політики» та використовуються як інструмент політичної влади (боротьба за владу, її оволодіння, збереження, Фздійснення, стабілізація або перерозподіл). Спеціалісти в області політичної комунікації визначають суперечливість цих функцій: вони виступають як опосередковуюча ланка, сприяючи впорядкуванню суспільства та розвитку компромісів, але водночас є джерелом фракційності та протистояння у суспільстві. Політична риторика, як вказано, може інформувати, надихати, заспокоювати, але й розділяти та сіяти ворожість. Спроможність політичної комунікації трансформувати суспільство може викликати оптимізм, але зловживання нею може викликати відчай. Таким чином, функціональна специфіка політичного дискурсу розкривається через п'ять блоків, які охоплюють інтеграцію та диференціацію, агональність та гармонізацію, акціональну функцію та поширення інформації, інтерпретацію та орієнтацію, а також контроль та заохочення.

Політична комунікація представляє собою інституціоналізований тип спілкування. Її характер визначається набором типових ситуацій (ситуаційних контекстів), уявленням про типові моделі комунікативної поведінки, обмеженою тематикою комунікації та конкретними інтенціями та комунікативними стратегіями, що впливають з неї. У порівнянні з іншими видами комунікації, інституціоналізована політична комунікація орієнтована на статус. У цьому процесі беруть участь дві сторони: представники політичних інститутів, які мають владу у своїй сфері, та клієнти, які є людьми, що потребують послуг [2, с. 18].

У сфері політики непрофесіонали (маси, населення) розглядаються як клієнти політичних інститутів, і їхня основна роль полягає в забезпеченні порядку та законності для нормальної життєдіяльності

суспільства. В політичній комунікації термін «клієнт» зазвичай вказує на масовий, рідше груповий, ще рідше – індивідуальний характер (на відміну від інших сфер, де клієнт частіше є індивідуальним, рідше груповим і практично ніколи – масовим). Суб'єктно-адресний вектор комунікації рідко реалізується у напрямку «громадянин – інститут», а частіше спрямований у напрямку «інститут – громадянин». Це включає акти заохочення, такі як нагороди, оголошення подяки, або акти осуду, такі як офіційні заяви із засудженням дій громадянина.

В політичній комунікації специфіка змісту пов'язана з функціями політичного дискурсу та має свої характеристики. Інформативність у політичній комунікації відрізняється від традиційного підходу до передачі фактів. Багато дослідників вказують на пріоритетність цінностей перед фактами та емоційний вплив над раціональним інформуванням. У політичній комунікації часто пріоритет надається впливові над простою інформацією. Спонування, вплив, стимулювання та наснага адресата є ключовими елементами. Замість об'єктивного відображення реальності важливим є створення певного враження чи вплив на сприйняття адресатів. Інформативність у політичній комунікації майже не враховує такі критерії, як небанальність чи змістовна новизна. Замість цього, вона тягне до ритуальної комунікації, використовуючи стандарти, стереотипи та фіксовані форми, які мають обмежений зміст. Це сприяє підтримці стабільності політичної системи, де всі учасники гри призначені за правилами і задоволені таким становищем.

Зміст інформативності в політичній комунікації залежить від жанру.

Ритуальні форми, такі як інавгураційні звернення та прощальні промови президента, часто орієнтовані на експресивність. Також ритуальність може виявлятися у президентських теледебатах, де сам факт їх проведення підтверджує життєздатність демократії. У виступах в парламенті співвідношення раціональності та експресивності залежить від тематики обговорення, де «гарячі» політичні питання можуть висувати емоційність на передній план. Але у всіх цих видах комунікації важливо зберігати зміст та суть, навіть якщо використовується експресивність і ритуальність [3, с. 27].

В політичній комунікації високий рівень смислової невизначеності є результатом використання абстрактних та широких за значенням термінів, які допускають різні інтерпретації. Також відзначається відсутністю чітких уточнень, що ускладнює точне розуміння висловлень. Багато термінів у політичному мовленні віддалені від безпосереднього досвіду людини, що робить їх важкими для інтерпретації.

Семантична невизначеність також виявляється в градації семантики, де відсутні чіткі межі у позначенні політичних орієнтацій. Терміни можуть мати різні значення в залежності від політичної позиції мовця. Це робить поняття відносними, піддатливими впливу політичного контексту.

З погляду прагматики, політики можуть зберігати невизначеність у комунікації з метою спровокування бажаної реакції адресата, збереження маніпулятивного ефекту та уникнення конфліктів. Це може бути стратегією для збереження обличчя в умовах невпевненості чи непоінформованості.

Театральність політичної комунікації визначається тим, що адресат комунікації виступає не тільки як прямий отримувач повідомлення, але й як спостерігач, який сприймає політичні події як виставу. Політики усвідомлено або неусвідомлено враховують глядацьку аудиторію, граючи на її очікуваннях та реакціях. Метафора театру дозволяє розглядати політику як символічну взаємодію, що відбувається на сцені, з акторами, ролями та визначеним сюжетом.

Таким чином, висока смислова невизначеність, театральність та метафоричність є характеристиками політичної комунікації, які визначають її особливості та специфіку.

Висновки

У результаті дослідження було виявлено ефективність особливостей політичної комунікації. Ми дослідили всі її аспекти та їхній позитивний вплив на комунікацію. Також визначили її функції та блоки і їхнє значення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- 1.Зернецька О. В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини. Київ, 2019. 215 с.
- 2.Климанська Л. Д. Соціально-комунікативні технології в політиці: таємниці політичної «кухні», Львів, 2007. 137 с.
- 3.Слісаренко І. Ю. Паблік рилейшнз у системі комунікації та управління. Київ : МАУП, 2021. 104 с.

Сафроненко Іван Васильович – студент третього курсу групи БМ-21б, Факультет будівництва, цивільної та екологічної інженерії, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: vanasafronenko6@gmail.com, тел. +380978456134.

Корнієнко Валерій Олександрович – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри соціально-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, e-mail: valkorney1958@gmail.com

Safronenko Ivan – 3-year student of BM-21b group, Faculty of Civil Engineering, Civil and Ecological Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: vanasafronenko6@gmail.com, tel. +380978456134.

Kornienko Valerii – Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnitsa, e-mail: valkorney1958@gmail.com